

Свято матері «Ми матір називаємо святою»

Звучить ніжна мелодія. На фоні мелодії за сценою звучать слова.

Весняний день – прозорий, голубий,

Навколо ніжно пахне цвітом,

Під вікнами туркочуть голуби,

Щебечуть на подвір'ї жваві діти.

Душа чутлива, мов ота струна,

До барв весняних, запахів та звуків,

Так може чарувати лиш весна

Після холодних місяців розлуки.

(мелодія звучить голосніше і поступово затихає).

Ведучий 1. У травні, коли розквітають квіти і дзвенить пташиний спів, теплий весняний вітер приносить до нас свято матері.

Ведуча 1. Мама... Це перше слово, яке з радістю й посмішкою вимовляє дитина. Мама... Це те слово, яке найчастіше повторює людина в хвилини страждання і горя. Матуся, мама, ненька! Матерів мільйони, і кожна несе в серці любов. Мамину доброту можна порівняти з тихою річкою, що робить багато добра для людей. Немає у світі ласки ніжнішої, ніж мамина.

Ведучий 2. Кожен скаже: «Найкраща мама – моя мама!», бо безмежна її ніжність. Хто б вона не була, де б вона не жила... якби стільки доброти, скільки випромінює серце матері своїй дитині, випромінювалось би на всіх оточуючих, зло загинуло б.

Ведуча 2. Саме їм, найріднішим, найдорожчим, наймілованішим, даруємо ми це свято і квіти.

Звучить пісня

Ведучий 1. Сьогодні ми вдячним словом вшановуємо жінок-матерів, вітаємо всіх зі святом та даруємо вам квіти.

(Виходять діти з привітанням)

- Є немало мам у світі,
Мами добрі, мами світлі.
Та одна є наймиліша –
Хто така? Скажу вам я –
Рідна матінка моя.
- Я прокидаюся рано –
І зразу, хоч ще не встаю,
Тільки спросоння погляну –
Бачу матусю свою.
- Мати – досвітня пташина,

Здосвітку вік не зімкне,
Ходить по хаті навшпиньки,
Щоб не будити мене.

- Мати – то сонечко рідне,
Сонечко ясне, земне,
Слово її заповітне
Гріє і живить мене.
- Ще в колисці немовля
Слово «мама» вимовля -
Найдорожче в світі слово
Так звучить у рідній мові.
- «Мати», «матінка», «матуся»
Називаю тебе я,
Рідно ненечко моя!

Ведуча 1. Мати – символ усього найкращого, найдобрішого, найсвятішого. В одному арабському прислів'ї говориться, що Бог створив на світі матерів, щоб заступали Бога там, де його нема.

Ведучий 1. Отже, бажаємо нашим рідним матусям добра і здійснення материнських мрій і надій, успіхів у вихованні вірних українців і українок, бо від них залежить доля України.

У подарунок для матусь пісня «Рушничок».

Пісня «Рушничок».

Ведуча 1. Мати... Материнське серце здатне перейматися болем дитини на відстані, журитися долею своїх дітей усе життя. Як би могла, сонечко прихилила б.

Ведучий 1. Слово «мама» росте разом із нами тихо, як тихо звучать дерева, сходить сонце, розцвітає квітка, як гладить дитину рідна рука. І так же тихо воно приходить на уста – промінцем маминої усмішки і ласкавістю її очей, листочком вишні і світлинкою сонця, пелюсткою квітки і радістю веселки, теплою лагідністю руки.

Танок «Сонячний промінчик».

Учениця. Найцінніші люди на землі –
Матері – сади у білім цвіті,
Матері – це хліб наш на столі.
Як же матерів нам не любити,
Як не шанувати працю рук?

Адже вони нас навчили жити,
Жити щасливо і без розлук.
Всі ми вдячні матерям за ласку.
Ви для нас ніколи не старі...
В рідний дім зайдем, неначе в казку.
Добрі милі, любі матері.

Ведуча 1. «Із букви-краплинки та звуку-сльозинки народиться одного дня святе слово «М-а-м-о», мовлене устами янголятка, і осяє хатину як дар Божий, тільки не дано нам запам'ятати цю мить, як не згадати того дня, коли над нашою колискою вперше схилилася мати.

Ведучий 1. Це мить – вічність, бо мама завжди з нами, вона живе у нас, у наших дітях та внуках, в усьому нашому роді та береже нас і благословляє на добро.

Пісня «Журавушка»

Ведучий 1. Мамині руки назавжди залишаються у нашій пам'яті. У години лиха і радощів ми не забуваємо наших матерів, згадуємо лагідні риси її обличчя.

Ведуча 1. Мати-трудівниця... Це вчені, лікарі, учителі, кухарі, працівники торгівлі...

Але є у жінок ще один відповідальний обов'язок – бути берегинею сім'ї, нести світло і тепло дітям, ніжність чоловікам.

Сьогодні ми з особливою повагою говоримо про багатодітних матерів, що присутні у нашому залі:

Слово для привітання надається. _____
(Виходять діти з привітанням)

- Що то за днина,
Що то за свято,
Що сюди зійшлося
Гостей так багато.
- Знаю що за днина,
І це варт усім знати –
То прийшли всі люди
Мамі честь віддати.
- Бо матуся рідна
Для дітей працює:

Сорочку шиє,
Бавить і годує.

- Як вони веселі –
Матінка радіє,
Як їм щось бракує
Помогти уміє.
- Знаю, сестро, знаю,
Матінка єдина
Трудиться всю днину
Для доньки, для сина.
- В радості і смутку
Завжди з діточками.
Все, що тільки маєм –
Маємо від мами.
- Ось ці чоботята
І вся одежина
Їх мені старалась
Матінка єдина.
- Та не лиш одежа,
Та не тільки строї –
Від мами дістала
Я ще коси свої.
- Личко рум'яне,
Устонька проворні,
Та й вушка чудненькі,
Та й ноги швиденькі.
- І очка чорненькі,
Та й рученьки жваві,
Що завжди працюють
При праці й забаві.
- І навіть зубки,
Що їм і сміюся,
Я маю від мами,
Від мами, матусі.
- А чуєш, як в грудях
Нам б'ється серденько.

Те серденько нам дала
Мама дороженька.

- Я знаю ті скарби,
Що дала нам мати.
Прийшли ми всі нині
Її вшанувати.
- За всю важку працю,
За всі її труди,
Бодай одна днина
Хай святом їй буде.

Для наших героїнь та для всіх матерів звучить пісня «Моя мама лучшая на свете».

Песня «Моя мама лучшая на свете».

Ведуча 2. Мама. Найдорожче слово у світі. Де б ти не був, що б ти не робив, вона завжди освітить твій шлях ніжним серцем, відданим тобі. У дні важкі і дні на щастя щедрі, - вона завжди з тобою.

Ведучий 2. Мати любить свою дитину, завжди розуміє її, подасть руку допомоги, розділить її радість і смуток.

Учень.

Ну і мама! Ну і ненька!
Наче справжнє дошкільня!
Нічогісінько не знає,
Смішно і сказати комусь!
Бо щодня мене питає
Лиш одне: «чому?» й «чому?»...

- Ти чому образив Віту?
- А чому отримав двійку?
- І чому прийшов так пізно?
- Та чому в шкарпетках різних?
- Ти чому такий непослух?
- А чом стелиш постіль?
- Ти чому це вірш не учиш?
- А чому портфель без ручки?
- І чому такий сінець?

Ох! Настане мій кінець!
Не поясниш їй ніколи –
Хоч би й дуже захотів..

О! віддам її до школи!
Хай питає вчителів.

Ведучий 2. Людина залишає себе у людині. У цьому наша безсмертність. У цьому – найвище щастя і зміст життя. Недаремно український народ жінку-матір називає берегинею. Бо ніхто інший, а матуся наша захищає нас завжди від усіляких негараздів.

Ведуча 2. Учениці 9 класу дарують вам «Український танок».

«Український танок».

Ведучий 2. Не завжди ми висловлюємо свою вдячність за турботу, забуваємо, що ніщо так не зігріває душу матері, як добрі, ласкаві слова сина чи дочки.

Ведуча 2. Мамо, мамочка, матусю... чи так ми звертаємось до своєї мами? Знайдемо ті чарівні слова, що зігріють материнське серце, загляньмоу її очі, торкнемося її напружених рук, і слова придуть самі.

Ведучий 2. Матері ж є джерелом добра і світла.

Для всіх присутніх матусь учні молодших класів приготували лялькову виставу «Як курча маму шукало».

Вистава «Як курча маму шукало».

Ведучий 1. Жінку-матір часто порівнюють із небесним створінням, богинею, святою. Любов матері – найбільша кошовність у нашому житті. Любов до матері – найсвятіше щастя. Повноцінне, спокійне та радісне життя людини, якщо два почуття бентежать її думки та вчинки, розпочинаючи з дитинства, адже мати – сонце нашого життя.

Ведуча 2. Наше свято підбігає кінця. Пам'ятаймо, що матері ні купити, ні заслужити. Тож бережімо своїх матерів, шануймо їх.

Ведучий 2. Давайте говорити своїм ненькам ласкаві слова щоднини, щогодини, полегшувати їх нелегку працю, підтримувати у важку хвилину. Нехай наші вчинки не засмутять серця наших мам. Зробимо їх щасливими!

Ведуча 1. Наші мами! Сьогодні ми низько вклоняємось їм за їхні нестерпні муки, що подарували світу нові життя; за їхні безсонні ночі, коли вони сиділи над нашими колисками; за їхнє велике терпіння, за ніжні руки і гарячі серця. Це їхня повсякденна турбота і невтомна праця. Це їхня палка любов благословляють нас у дорогу життя.

(Звучить величальна мелодія. Висвітлюється образ Божої Матері. До нього підходить дві дівчинки і два хлопчика зі свічками і промовляє молитву).

Хлопець. Є в мене найкраща у світі матуся,

За неї до тебе, Пречиста, молюся.
Молюся устами, молюся серденьком
До тебе, небесна Ісусова Ненько.

Дівчина. Благаю у тебе дрібними сльозами
Опіки та ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю,
Щоб дні їй минали без смутку, без болю.

Хлопець. Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам надай силу,
Щоб вивела діток у світ той, у люди,
Щоб нами раділи, пишались усюди.

Дівчина. За це я складаю в молитві долоні
До тебе, Царице, на сонячнім троні.
Молюся устами, молюся серденьком
До Тебе, небесна Ісусова Ненько.